

Teraz mnie nie ma. Teraz jestem artystką."

Wisława Szymborska. Karteczki własnego wyrobu

Wisława Szymborska (1923-2012) – poetka, felietonistka, eseistka, laureatka wielu prestiżowych nagród, w tym najśłynniejszej – Nobla. Oprócz tego bywała artystką. Tworzyła humorystyczne kolaże z fragmentów gazet, magazynów, reprodukcji zdjęć, starych pocztówek. Te nieoczywiste, dowcipne kompozycje konstruowała z zestawienia kilku elementów, tworząc zderzenie słów i obrazów.

W ten sposób nadawała im nową jakość i często zaskakujące przesłanie. Pierwsze z nich powstały na przełomie lat 60. i 70. Artystka twierdziła, iż zajęła się tą techniką z dość prozaicznej przyczyny.

Nie była nią potrzeba dookreślenia rzeczywistości, lecz brak możliwości zakupu ładnych pocztówek. Zaczęła tworzyć je sama. W ten sposób, w przeciągu 40 lat, powstało ich około kilka tysięcy.

„Proszę do mnie nie przychodzić przez kilka dni, bo będę artystką” – mawiała raz do roku, zazwyczaj z początkiem listopada.

„Wyklejanki” czy też „karteczki własnego wyrobu” – jak często je nazywała, wykonywała dla swoich przyjaciół, znajomych, ale tylko tych, którzy potrafili je odczytać – przekaz wizualny był najczęściej odpowiednio skomponowany i dostosowany do adresata. Za każdą z nich stał bowiem namysł, poszukiwanie stosownej treści i obrazu. Prace te stały się nośnikiem błyskotliwego dowcipu, ironii, z domieszką zdrowego sceptycyzmu, skłaniającego do refleksji, przemyśleń. Na tych specyficznych pocztówkach Poetka wysyłała życzenia, czasem krótkie listy. Bez wątpienia stanowiły one wspaniałe wypracowany, wyważony w formie dowód sympatii.